Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 3-й

№ 22 (69)
31 грудня 1958 року
СЕРЕДА
Ціна 15 коп.

НОВОГО РОКУ ЧУТИ ПОДИХ.
СТАРОМУ — ЙДЕ ОСТАННІЙ ДЕНЬ.
ТА НЕ В МИНУЛЕ ВІН ВІДХОДИТЬ —
ВІН З НАМИ В КОМУНІЗМ ІДЕ!

ТАК, ЧАС ПРАЦЮЄ НА НАС!

Новий рік!

Як багато зв'язано у кожної людини з цією пам'ятною і традиційною датою. Завжди радісно зустрічати Новий рік: він ніби ховає в собі ще незвідане, невідкрите, до якого вічно прагне невгамовна, непереборна людська думка. Однак із старим роком прощатися трохи сумно. І не тільки тому, що він забирає з собою часточку нашого життя, — а й тому, що це був знаменний, величний своїми досягненнями період у житті всіх нас, всього народу, всієї країни. Тому й не дивно, що, зустрічаючи Новий, 1959 рік, вглядаючись у завтрашній день, ми мимоволі оглядаємося на рік минулий.

Перед нашим мисленним поглядом постають чудові перемоги радянського народу. 1958 рік був роком величних звитяг на шляху до комунізму. Як ніколи, ста. ч у минулому році переко. во ясні наша могутність, гр. діозність наших звершень людям усього світу. Скрізь, де живуть, працюють, борються прості люди — скрізь з пошаною і любов'ю говорять про нашу країну, про наш народ.

Та й не можна не говорити: нестримно почала виходити Радянська країна на перше місце в усіх галузях народного господарства, науки, культури — така зрима її хода вперед.

Всі ці досягнення здобуті під мудрим керівництвом Комуністичної партії.

Ленінський курс партії непохитний. Мов компас, вказує він мільйонам наших людей шлях до нових перемог. Не випадково, що кожний день приносить вісті про нові цінні починання мас. Соціалістичне змагання підноситься на якісно вищий рівень. Вільна праця вільних людей не тільки оновлює нашу неосяжну землю, не тільки створює матеріальні цінності. Вона облагороджує самих працівників, викликає у них гордість за себе, за весь народ. Яскравим свідченням цього є виникнення патріотичного руху, метою якого є жити і працювати по-комуністичному.

Комунізм! Справді вільне суспільство вільних людей! Це вже не далекосяжна мрія — це той світлий будинок, до спорудження якого ми приступили вже сьогодні. Збувається геніальне ленінське передбачення — зримо входить комунізм у наше життя.

1959 рік стоятиме на зламі нових грандіозних перетворень у житті країни. В цьому році буде затверджено новий семирічний план, який конкретно наблизить нас до побудови комуністичного суспільства.

Він буде зламним і в питаннях, які стосуються безпосередньо нас, викладачів і студентів педагогічного інституту. Старий рік закінчився прийняттям Закону про школу, новий рік буде початком втілення його в життя.

Мине кілька років, і ми повною мірою відчуємо перевагу тієї системи роботи середньої й вищої школи, яка народжується зараз на наших очах. У перебудові школи, в налагодженні найтісніших зв'язків з життям повинні взяти найактивнішу участь і ми, студенти, а в недалекому майбутньому — вчителі нової школи та викладачі педагогічного вузу.

Кожного дня — на лекціях чи семінарських заняттях, під час педагогічної практики чи самостійного студіювання літератури — треба пам'ятати, що питання виховання молоді — це питання про наше майбутнє. Доля майбутнього залежатиме від тих, хто безпосередньо творитиме його. Домогтися світлого торжества комунізму зможуть тільки люди, озброєні високою загальноосвітньою культурою, глибокими технічними знаннями, багатим практичним досвідом. Отже, незвідане нам буде відоме в рішеннях XXI з'їзду КПРС. А незроблене — стоїть перед нами. Час же працює на нас — людей нового світу, будівників комунізму!

Назустріч двом з'їздам

«Українська РСР — складова і невід'ємна частина великого Союзу РСР — за роки Радянської влади добилася величезних успіхів у своєму розвитку.

Нині суверенна Радянська Україна є однією з найбільших держав у Європі з населенням понад 42 мільйона чоловік.

Робітники і селяни своєю невтомною працею перетворили її в могутню індустріально-колгоспну державу».

Ці слова читаємо ми на одному із стендів виставки, нещодавно відкритої в нашому інституті.

Виставка, присвячена XX з'їзду КП України та XXI з'їздові КПРС, широко висвітлює досягнення Української РСР в галузях промисловості, сільського господарства, науки і культури.

Контрольні цифри семирічного плану розвитку нашої республіки яскраво свідчать про ті величні і грандіозні зміни у всіх галузях народного господарства, які відбудуться в країні у найближчі роки.

«Найважливішим культурним досягненням країни є виховання своєї власної трудової інтелігенції, яка вийшла з рядів робітників і селян», — читаємо ми на стенді, де вміщено матеріали про розвиток народної освіти на Україні.

Матеріали виставки ще і ще раз переконують нас у тому, що під керівництвом Комуністичної партії, яка повсякденно піклується про поліпшення добробуту трудящих, наш народ успішно здійснить величні накреслення семирічного плану.

ОБГОВОРЕННЯ РОЗПОЧАТО

Закінчила роботу II сесія Верховної Ради СРСР п'ятого скликання, яка прийняла дуже важливий для нашого народу Закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні.

В академічних групах пройшли бесіди, під час яких обговорювались заходи партії та уряду щодо поліпшення системи народної освіти в нашій країні.

Майбутні вчителі з великим хвилюванням сприйняли цю величну програму навчання і виховання нашого підростаючого покоління, яке повинно стати справжнім будівником комунізму. І воно стане ним! Запорукою цього є мудрі рішення нашої партії.

ЗАКОН ПРО ШКОЛУ ВХОДИТЬ У ЖИТТЯ

„Головним завданням радянської школи є підготовка учнів до життя, суспільнокорисної праці, дальше підвищення рівня загальної і політехнічної освіти, підготовка освічених людей, які добре знали б основи наук, виховання молоді в дусі глибокої поваги до принципів соціалістичного суспільства, в дусі ідей комунізму“.

(Із Закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР).

ОДНОСТАЙНО СХВАЛЮЄМО І СПРИЙМАЄМО

У ці, сповнені великих трудових звершень, дні, коли радянський народ могутньою ходою йде назустріч XXI з'їзду КПРС, ми обговорюємо і гаряче схвалюємо Закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР, прийнятий II сесією Верховної Ради СРСР п'ятого скликання.

У прийнятому Законі зазначено, що педагогічні інститути, так як і інші вищі навчальні заклади, повинні приступити до глибокої і всебічної перебудови навчальної і виховної роботи.

Партія і уряд нині поставили перед педагогічними вузами відповідальне завдання: готувати так учителів для середньої школи, щоб вони глибоко знали свою спеціальність, володіли достатніми педагогічними навиками, добре знали життя школи і були здатні виховувати учнів у дусі безмежної відданості справі комунізму.

Однією з основних передумов успішної підготовки вчителів, які б добре знали школу, життя, виробництво, любили дітей,— є педагогічна практика. Треба, щоб студенти на протязі п'яти років навчання в інституті увесь свій вільний від занять і відпочинку час були залучені до громадськокорисної роботи в школі. Всі студенти нашого інституту повинні працювати в школах піонервожатими, допомагати класним керівникам у гуртковій роботі.

Другою передумовою успішного виконання Закону про вищу школу є поліпшення ідейно-політичного виховання студентів. Нові грандіозні завдання комуністичного будівництва вимагають від нас і від усіх громадських організацій інституту максимального поліпшення справи виховання молоді.

Важливою умовою забезпечення успіху в роботі по вихованню студентів та їх мобілізації на виконання поставлених завдань є активна участь усіх членів професорсько-викладовського колективу в політичній пропаганді серед студентів та залучення їх до громадськокорисної праці.

З почуттям величезного задоволення і патріотичної гордості за свою Батьківщину, за нашу Ленінську партію ми одностайно схвалюємо і сприймаємо Контрольні цифри семирічного плану розвитку народного господарства і Закон про середню і вищу школу.

Ми будемо ще більше і ще краще працювати, віддавати все своє вміння, сили і знання для якісної і всебічної підготовки майбутніх учителів, які боротимуться за успішне виконання прийнятого Закону.

Г. ПРОКОПЕНКО,
доцент, кандидат педагогічних наук.

Для нас і наших дітей

Закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР — це документ величезного значення, який накреслює шлях перебудови середньої професійної і вищої школи відповідно до потреб і перспектив нового етапу комуністичного будівництва.

Поєднання освіти з продуктивною працею в соціалістичному суспільстві є засобом не тільки підвищення суспільного виробництва, але й єдиним методом виховання всебічно розвиненої людини.

Розвиваючи ленінські ідеї виховання підростаючих поколінь, ці документи є новим яскравим свідченням батьківського піклування партії про долю народної освіти, про дальше її піднесення.

Немає сумніву, що цей Закон дістане жвавий позитивний відгук у батьків, в учителів, учнів старших класів — у всього радянського народу.

Ми, багатотисячний колектив працівників учбових закладів, віддамо всі свої сили і знання, щоб з честю виконати відповідальні завдання в галузі професійно-технічної освіти і комуністичного виховання, поставлені партією і урядом перед народною освітою.

М. БАРВІНСЬКА,
випускниця КДПІ ім. О. М. Горького, вчителька 23 СШРМ м. Києва.

Жити і вчитися по-комуністичному

В процесі обговорення тез доповіді М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС в комсомольських організаціях нашої країни виникла нова чудова ініціатива — змагатися за право бути членом бригади комуністичної праці.

ЦК ВЛКСМ схвалив патріотичний почин комсомольських організацій і зобов'язав комітети комсомолу всебічно підтримувати і розповсюджувати це цінне починання серед комсомольців і молоді всієї країни.

Комсомольці педагогічного факультету активно відгукнулися на рішення ЦК ВЛКСМ «Про новий патріотичний рух комсомольців і молоді по створенню і розгортанню змагання бригад комуністичної праці».

Це питання обговорювалося на зборах комсомольського активу нашого факультету, на засіданні комсомольського бюро, в академічних групах.

Та особливе значення мали загальні комсомольські збори, які відбулися 26 грудня. Прослухавши виступи секретаря комсомольського бюро В. Бондаря, студентів А. Корнійчука, В. Рудик, Л. Максименка та секретаря комітету ЛКСМУ інституту О. Семка, які відзначили наявні недоліки в нашій роботі (зокрема у поведінці, навчанні та громадськокорисній діяльності), збори постановили підтримати цінне починання комсомольської групи II курсу дошкільного відділу — взяти на себе підвищені зобов'язання — і рекомендувати іншим групам факультету підхопити його, включившись у змагання за звання бригади комуністичного навчання і праці; викликати на змагання інші комсомольські групи факультету та інституту.

Основною передумовою включення у змагання повинно бути відмінне навчання і зразкова трудова дисципліна. Комсомольська група, яка включилася у змагання, бере на себе такі зобов'язання:

брати активну участь у громадськокорисних роботах на будівництві об'єктів міста Києва, ремонті приміщень інституту та гуртожитків;

кожен член групи повинен (при потребі) допомагати своєму товаришеві по бригаді у навчанні;

вести активну боротьбу з порушниками дисципліни та лихослів'ям;

неухильно підвищувати ідейно-теоретичний і культурний рівень кожного комсомольця групи;

допомагати підшефним організаціям у виконанні однієї з вимог у змаганні за звання бригади комуністичної праці, вчитися та одержувати освіту без відриву від виробництва.

Комсомольці вирішили перші підсумки змагання підвести напередодні відкриття XXI з'їзду КПРС, а потім — напередодні відзначення 40-річчя Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України — в кінці червня 1959 року.

Для глибшого засвоєння основ наук

Увесь радянський народ, все людство з великою увагою стежили за роботою II сесії Верховної Ради СРСР, на якій обговорювались і вирішувалися справи великої державної ваги.

Мене, як працівника педагогічного інституту, особливо цікавило друге питання порядку денного: «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР». Я з нетерпінням чекав кожної газети і перечитував усі статті з цього питання. І ось, 26 грудня, в газетах було надруковано Закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР.

Перед усім радянським народом, і особливо перед працівниками системи народної освіти СРСР, урядом і Комуністичною партією поставлено велике й почесне завдання: виховати підростаюче покоління повноцінними будівниками комуністичного суспільства. Це мають бути освічені, технічно грамотні, культурні, життєрадісні люди, які продовжать і умножать славні діла своїх батьків.

Виконання цього завдання в значній мірі припадає на школу. Для успішного засвоєння учнями основ наук, для розширення їх загального технічного кругозору та набуття практичних навичок необхідно використовувати наочність взагалі і проектну наочність зокрема.

Останнім часом органи народної освіти приділяють належну увагу створенню та використанню учбових кінофільмів у навчально-виховній роботі школи. Але такому екранному посібнику, як діафільм, який з величезною педагогічною ефективністю застосовують у своїй роботі передові вчителі-новатори, приділяється, на жаль, мало уваги.

Досить сказати, що до цього часу діафільми випускаються єдиною московською фабрикою «Діафільм». І досі не створено жодного діафільму з математики для середньої школи, з української літератури, зовсім немає діафільмів українською мовою.

Розглядаючи завдання, що стоять перед народною освітою, з точки зору сучасності, треба рішуче ставити питання про участь працівників педагогічних вузів у створенні такого важливого наочного посібника, як діафільм, який відповідав би вимогам навчальних програм восьмирічки та загальноосвітньої політехнічної школи.

У нашому інституті таку роботу вже розпочато. Підготовлено матеріал для створення діафільму «Іван Франко». Ініціатори цієї справи та автори сценарію діафільму — викладач кафедри навчального кіно З. І. Аболіхіна та завідуючий кабінетом літератури Л. І. Левандовський.

А як багато є тем з української літератури, математики, виробничого навчання, які потребують унаочнення! Унаочнення цікавого, науково достовірного.

А. СЕРДЮК.

В НОГУ З ЖИТТЯМ

Щастя — творити життя! Щастя і жити серед творців, коли навколо тебе комуністичні бригади достроковим виконанням планів йдуть на роки вперед, коли штучні супутники Землі стали реальною дійсністю, і люди вже мріють про завтрашній політ на інші планети...

Свіжі парості життя партія дбайливо охороняє законом. Кожний, хто має щастя жити в нашій країні, у недалекому майбутньому зможе стати тим, ким він прагне бути за своїм покликанням.

Нас, студентів, не лякає, що на новій ділянці формування особистості ми зустрінемося з труднощами. Ми зустрінемося з життям у повному розумінні цього слова, зустрінемося повні сил, енергії і бажання жити і творити для народу.

Життя кличе вчитися тримати не тільки перо і книгу. Треба навчитися тримати в руках і рубанок.

«...Визнати потрібним поліпшити підготовку вчителів у педагогічних інститутах і університетах; розширити підготовку вчителів для початкових шкіл..., посилити значення виробничої і педагогічної практики в підготовці вчителів...», — проголошує Закон.

Це все зроблено для того, щоб наші майбутні педагоги сміливо дивилися в вічі народу, беручи на себе відповідальність за формування кожної дитини — майбутнього будівника комунізму.

Вчити і вчитись

В. ШАРАПА
студент III курсу мовно-літературного факультету

ФЕСТИВАЛЬ ПРОЙШОВ ПО ІНСТИТУТУ

Фотомонтаж **Л. Павлова і М. Шуряка.**

З вогником, з творчою фантазією

У М'ЯКИХ ВЕЧІРНІХ СУТІНКАХ тихо спадає додолу пухкий лапатий сніг. Нескінченна лавина його, ледь торкнувшись землі, знову зривається вгору, огортаючи і ніби підхоплюючи і нас у своєму веселому танці. Але ні холоду від дотику сніжинок, ні руху їх не відчувається: ми — в актовому залі КДПІ ім. Горького, а сніг — технічна вигадка студентів фізико-математичного факультету Г. Давидюка, А. Золотарського, В. Матушинської, О. Сливи. Незабаром тут має розпочатися фестивальний огляд художньої самодіяльності студентів фізико-математичного факультету, присвячений XXI з'їздові КПРС. Про це яскраво говорить і панно, яке прикрашає сцену (виконане воно студентом I курсу А. Дзисюком). На передньому плані — юнак і дівчина. Вони піднімали цілину, збудували шахти і домни в Донбасі, їх праця — в геніальних творіннях людської думки, штучних супутниках Землі, що прямують у синю глибину зоряного неба. Мужні погляди юних звернуті туди, де в золоті сонячного проміння сяє цифра «XXI»: вони завжди готові виконати будь-яке завдання партії...

Огляд починається. Молодо, крилато лунає в залі бадьора пісня про неосяжні простори Радянської батьківщини, про радянських людей. Це факультетський хор під керівництвом Заслуженого артиста УРСР О. Ю. Петровського майстерно виконує пісню В. Мураделі «Я лечу над родной стороной», і в думці, разом з піснею, ми пролітаємо над тайгою і сонячним Кримом, над неозорими степами і горами Кавказу, над містами і селами радянської землі, де в єдиному пориві злилися мільйони молодих, гарячих сердець...

З великим почуттям читає Л. Манько (студентка V курсу) уривок з поеми «Полтавчанка» М. Нагнибіди. І в уяві кожного з нас постають мужні образи тих, хто віддав життя своє за свободу і мир.

Індивідуальних виконавців змінюють на сцені самодіяльні колективи. Заслуженими аплодисментами нагородили глядачі виступ танцювального колективу, який виконав український та білоруський народні танці, виступ ансамблю народних інструментів фізико-математичного факультету, дівочого ансамблю п'ятикурсниць та інші.

...Ллються зі сцени мелодійні звуки скрипки. Мов зачаровані, слухають присутні «Романс» Рахманінова і «Мазурку» Венявського у виконанні студента I курсу Р. Довженка. Світлий образ улюбленого поета, чия чиста свободолюбива душа гнівно повставала проти мороку і насильства, пробудила в уяві присутніх студентка А. Єлісєєва, яка стримано, з великою теплотою прочитала уривок з повісті К. Паустовського «Разливы рек» під акомпанемент на роялі Н. Робіне.

Показали свої досягнення і наші спортсмени. Бурхливими оплесками нагородили глядачі виступи акробатичної пари В. Кліменко та Н. Ліпчевської, студенток V курсу В. Журківської та Л. Літвінової.

Менш вдалими були виступи вокального ансамблю третьокурсниць та естрадного ансамблю.

Огляд закінчився. Він допоміг виявити наші можливості, а також наявні ще недоліки у підготовці учасників художньої самодіяльності.

З. СМОЛЬСЬКА,
член комсомольського бюро фізико-математичного факультету.

Незабутня зустріч

Два роки тому наша група перше проводила тематичний вечір, присвячений П. І. Чайковському. Перед цим ми написали листа його племіннику — Юрію Львовичу Давидову, який живе в м. Клині під Москвою. Він відповів нам теплим листом, обіцяв провідати нас, коли буде в Києві.

І от, зовсім недавно, Юрій Львович побував у нашому місті. Ми дуже зраділи можливості побачитися з ним. З букетом чудових живих квітів пішли ми до нього. Звичайно, дуже хвилювалися: адже ми повинні були зустрітися з людиною, яка особисто знала і була близькою до великого композитора! У вітальні нас радо зустрів сам Юрій Львович, 83-річна людина, дуже схожа зовнішністю на Чайковського. (На жаль, фото в нашій газеті не дає про це уявлення).

У задушевній бесіді він розповів нам про окремі епізоди з життя Чайковського, про його сучасників — Римського-Корсакова, Глазунова, Рубінштейна, про своє знайомство з Шаляпіним, Собіновим. Ми поцікавились його думкою про сучасних молодих музикантів. Юрій Львович відповів, що всіх піаністів-виконавців він поділяє на 4 групи: генії, віртуози, просто піаністи і виконавці, не варті уваги. На протязі свого життя він слухав багатьох відомих музикантів, але найбільше враження склали на нього своєю грою Рубінштейн, Рахманінов, Гофман (німецький піаніст 90-х років минулого сторіччя) та Ван Кліберн, яких він вважає геніальними. Згадуючи про відвідування Кліберном будинку-музею П. І. Чайковського, Юрій Львович розповів про велику повагу американського піаніста до пам'яті російського композитора. Ван Кліберн цілував рояль, на якому творив свої чудові твори П. І. Чайковський. Взагалі він справив на Юрія Львовича враження дуже щирого і симпатичного юнака.

Юрій Львович багато подорожував по Європі, але тільки Ленінград і Київ він «ніжно кохає».

Це був чудовий, неповторний вечір! Нам здавалося, що ми говоримо із самим Чайковським...

22 грудня студенти нашого курсу і викладачі кафедри музики зібралися для зустрічі з племінником Чайковського, онуком декабриста Давидова. Юрій Львович цікаво розповів про великого композитора, про деякі випадки із свого життя (до речі, він 30 років працював у Києві, був директором Російського музичного товариства, завідував до 1927 р. оперною студією).

На згадку про цю незабутню зустріч ми піднесли Юрію Львовичу альбом.

Г. МАЙОРОВА,
В. МАЛЄВА,
З. ПЛЕМЕНЮК,
студентки IV курсу мовно-літературного факультету.

На нашому знімку ви бачите **Юрія Львовича Давидова** серед студентів та викладачів кафедри музики. Фото **С. Кобзаря.**

Перші у праці

XXI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу присвятила свій фестиваль студентська молодь нашого інституту. В програмі фестивалю — два конкурси-огляди: на кращу постановку громадськокорисної роботи і на кращу підготовку художньої самодіяльності.

Мета фестивалю — підвести підсумки тієї великої роботи, яку провів наш студентський колектив, йдучи назустріч XXI з'їздові КПРС, виявити передових у праці, кращих у танцях, співах...

Добре попрацювали наші студенти на колгоспних і радгоспних ланах, на будовах і підприємствах. 45 728 людино-днів, відпрацьованих на громадськокорисних роботах, — ось наш подарунок з'їздові.

Першими в праці виявилися студенти педагогічного факультету. 40,7 робочого дня — Батьківщині! Такий, в середньому, підсумок роботи кожного студента цього факультету. Друге місце зайняв фізико-математичний факультет — 33,8 робочого дня припадає тут на кожного студента. Третє місце належить мовно-літературному факультету — 25,1 робочого дня відпрацьовано кожним студентом.

Новорічні усмішки

Не завдасть Новий рік суму
вам —
Це художник повидумував.

Та додам у цьому разі я:
Жаль, що це лише фантазія.

Метаморфоза

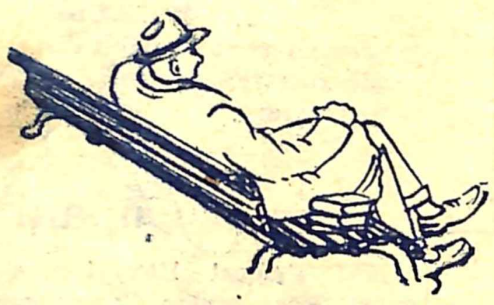

Присвячується нашим спортсменам

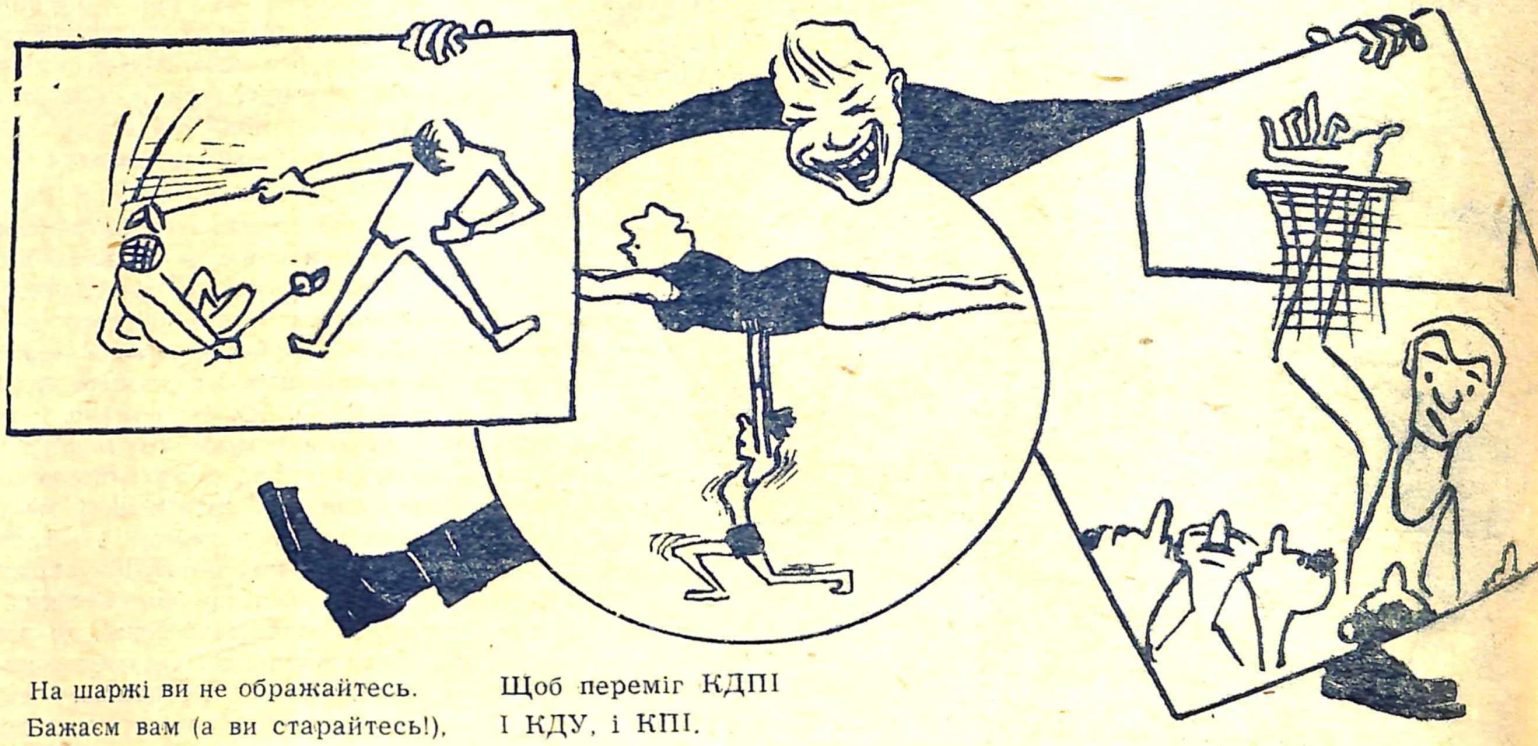

На шаржі ви не ображайтесь.
Бажаєм вам (а ви старайтесь!),

Щоб переміг КДПІ
І КДУ, і КПІ.

Новий рік прийшов у КДПІ

Стоси книг, конспектів сила,
День заповнений ущерть...
Перший курс — знайоме діло:
Це ж бо учиться студент.

Другий курс. Студент читає,
Конспектує і гуляє.
Хоч у книгах голова,
Та під п'ятами трава.

Третій курс. В період сесій
Нині в книгах голова.
П'ять разів на тиждень — десь він,
А в читальні — тільки два.

Де ж конспекти? Вкриті пилом.
Де наш хлопець? В парку він.
Курс четвертий — звичне діло,
Та й гуляє не один.

Вже до п'ятого добрався,
Відгулявся, відіспався,
І почав (і сміх, і гріх!) —
Поучати молодих.

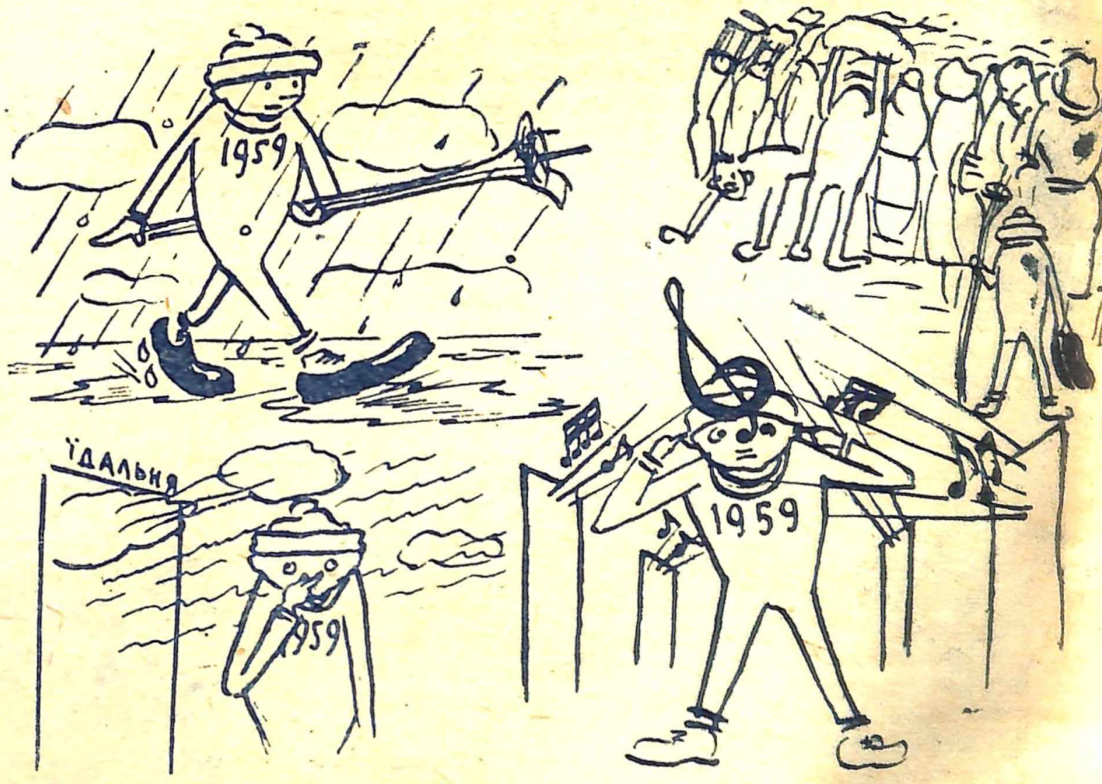

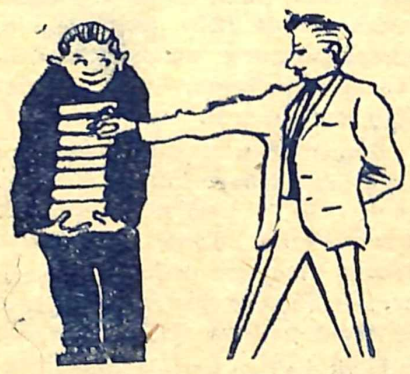

Худ. оформлення
Л. Павлова і Ю. Саєнка.
Віршований текст
Н. Басовського.

В'ються-крутяться сніжинки...
Рік новий (він тут як тут)
Взяв прикраси для ялинки
І пішов у інститут.

Як зайшов у гардероб,
Всім прикрасам — зразу «гроб»:
Іграшок увесь мішок
Розтовкли у порошок.

Рік Новий в їдальні нашій
З'їв борщу, котлет і каші.
Закоптився, задимився...
От лиш тільки не наївся.

І за що тобі ті муки,
О, фізмат многостраждал
Де не пройдеш — линуть
Божевільно-музикальні.

БФ 23745. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5—21—21, дод. 43. Друк. КДПІ, Франка, 44. Зам. 1065. В. о. редактора І.